

Szerkesztőség:

Az arad-országi egyesült vasutak paktájában.

Börmentes levelek csak ismert kőből fogadunk el. Készleteket vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Az arad-országi egyesült vasutak paktájában. Az arad-országi egyesült vasutak paktájában. Az arad-országi egyesült vasutak paktájában.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen határ és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

helyben:		vidéken:	
1 évre	12.-	fr. 12.-	14.-
6 hó	6.-	fr. 6.-	7.-
3 hó	3.-	fr. 3.-	3.50
1 hó	1.-	fr. 1.-	1.25

Hirdetési díja:

házasos postai egyeztetési díj: 4 kr.
 6 kr. minden következő 4 kr.
 Bélyegdíj külön 80 kr.
 Nyitólír sora 15 krajczár.

Karácsony.

Örökzöld fenyők ágain, kigyuladt a gyermeki örömek áldozat-lángja. A templom belseje mintha szentebb, az imádság szava mintha tisztább és a tömjén füstje mintha az ég kékjéhez hasonlóbb volna ma, karácsony napján.

A föld az éghez mintha közeledne, a mint az isteni békesség száll a szívekbe, a szeretet-ünnepén s az éjjeli misére hívó harang elhaló zugása, mintha tovább, tovább tartana, hogy az embereket ne hagyja elválni a gondolatától, hogy ma, holnap és mindennap a szeretet érzésével járjanak e nagy és olyan hideg világon egymás között.

Pedig a "hogy" évről-évre megjön a karácsony — és a föld mulandóságát juttatja eszünkbe arról, hogy ma sokan nincsenek közöttünk, a kik a tegnapi karácsonyán még együtt éltek, örültek és küzdöttek velünk — mindinkább kevesebb szeretetet és kevesebb békét talál az emberek között.

Ki-annak bölcsen megmondani: a szívek változtak-e meg, vagy a világ, az élet rejtett el mind jobban és kegyetlenebbül az emberekben a szívet?

Hiszen a nap most is ott van az égen, tavasz éppen úgy jön a télre, mint egykoron, mikor nagy költők daloltak!

Az ember élete még hosszú a földön... A "vég" még köddel, titokzatossággal van elfödve előttünk. Még mindig csak egy a bizonyos nekünk: a küzdelem és a "bizva-bizva"... Megunni nem lehet; ezrek, százezrek ha a földdel egyesülnek, a világ rendje észre se veszi, a világ arcátalja meg se változik miattuk.

Hát ha így, az élethez kötve és egymásra utalva vagyunk, miért tűnik el mindinkább a földről a szeretet? A tavasz miért esik ki oly gyakran az évekből? ...

Vagy erről nem tehetünk? A nagy

emberiségnek is marche route-ja van? Meg kell mindennek lenni, meg fog minden történni, — s mi mind eszközök vagyunk csupán?

Egy nemzet sorsa csak egy vonás az ember életéből? S a melyik nagyobb s a melyik tovább él, annak csak a véletlen segített jobban? Egyéb semmi?

Hiszen akkor még nagyobb a karácsony és csodás misztériumát valóban isteni intézkedés hagyta reánk, hogy véges helyzetünkben, mulandó semmiségünkben is legyen egy eszme, egy érzés örök: a szeretet!

Most is, az emberek öregebb földje Európa, a fegyverek földje. Ki hogy bírja, készítnék elő magunknak a pusztulást, vagy az életet még egy lélekzetre. Ha mi magyaroknak mondjuk magunkat, a másik, a többi szintén a nevet emlegeti és ez elég arra, hogy ne egyek legyünk.

A béke olaját magásra tartjuk, de a fülledt, vihar előtti levegőben már rég nem zöld az, régen elfonyadt. Ebben se biziksenki s kapunk zárát, s fegyverünk ravaszát vizsgáljuk, hogy jól zár-e, jól csattan?

Igazán ember feletti bölcsesség kell hozzá, hogy az a láthatatlan világfogalom, az a semmi és örökös minden, a politika úgy alakuljon, hogy a villámoktól terhes boru katasztrófa nélkül vonuljon el felettünk.

Am legyen meg a feltevés, hogy késsen vagyunk. Gondos, lelkiismeretes és mindenekfelett hazafias kormányt adott a sors nekünk. A nemzet áldozatkészsege, — mely kis erővel csodákat művel, lehetővé tette nekünk is, hogy fegyverünk is annyi legyen mint a hány hazafi tápossa a magyar földet. Régi, emlegetett vitézségünk is talán nem pusztult el egészen és így emberi fogalom szerint alig van mitől tartanunk.

De egy európai háború ma, nem lehet egyéb mint sorshuzás, hogy azok közül a kik fegyvert fogtak, ki pusztuljon el a hatalmasok sorából s kik intéz-

zék tovább is a maguk sorsát? Kockára lenne téve minden. Nyerhetünk, de veszhetünk is. Különösen mi, magyarok, hogy kiserethetők ezt meg könnyű szívvel, mikor szegénységünkben csak egy feltett kincstünk van: a szabadság?!

Nem, nem. Örizzen meg ilyen nehéz játéktól az ég.

Higgyük, hogy ha nincs elvégezve, elmúlik e pohár tőlünk. Szálljon is e bizalom a szívekbe ma, a szeretet napján és bizzunk a nemzet jobbjaiban kik sorsunkat intézik.

Mi pedig, mint a nemzet sorsának osztályrészesei, engedjük magunkhoz férkőzni a szeretetet, hogy erősítsen meg a testvériségben a többi népek s a hazafiságban az ősi föld iránt. Ma ugyanis szentebb a templom belseje, tisztább az imádság szava. A föld, az éghez közeledik...

Törőss Tivadar.

Ausztria-Magyarország és a „szerb válság.” A szerbiai viszonyokról támadt válság-hírekre vonatkozólag, a „Budapesti Correspondenz”, mint mondja: a leghivatottabb oldalról, a következő táviratot kapja Belgrádból vasárnap kelettel:

Az osztrák-magyar monarchia és a szerb királyság közös ellensége néhány nap óta merész módon azon dolgozik, hogy a leghibetlenebb koholmányokkal és sensációk ha még oly valószínűtlen hírekkel konkolyt hintsenek és zavart okozzanak. Sajnos, hogy ilyen közlemények, melyekből a ezéltatosság annyira kéri és melyek oszák s ezéltatosságú szerb királynak okozhatnak nehézségeket, nemcsak francia és orosz lapokban, hanem osztrák és a mi több magyar, habár ellenzéki lapok hasábjain találunk fényt. Mindenekelőtt a „Lajpaci” valóban azon bír, hogy Milán király lemondani szándékozik. Ilyen gondolat támadhatott talán ellenségei agyában: de Milán király most, midőn az alkotmányrevízió nagy műve, mely Szerbiában a legnagyobb lelkesedést keltette fel, keresztülvitendő, legtovább sem foglalkozott ezen teljesen időszíttelen kérdéssel. Valóban hűlyének kell azonban azon

koholmányt jelezni, hogy egy orosz-szerb szerződés jött volna létre. Egészen eltekintve attól, hogy Oroszország soha sem állna szóba Milán királlyal egy szerződés megkötése tárgyában, azt hiszi Milán király, hogy még azon gyau ellen sem szükséges védekeznie az utolsó évek tapasztalatai után, hogy Oroszországgal paktálhatna. A radikálisokra különben mindent előbb fogadni, mint azt, hogy oroszbarátok: ők, mint a nagy szerb program képviselői, soha sem fogadhatják el az orosz követeléseket.

A kliens-szerződés egy módja. Az ügyvédi rendtartási törvénytervezet 84. §-ának tárgyalásánál a budapesti ügyvédi kamara közgyűlése elfogadta azt az indítványt, mely szerint a törvénytelen ama szerződés, mely a költségeknek teljes, vagy részbeni elengedését célozza. A piszkos konkurrenzia ezután a budapesti ügyvédi körben is szóba kerülve, a közhangulat oda nyilatkozott és a jelen volt kamarai tisztviselő és választmányi tagok nézetével is találkozott, hogy addig is, míg az elfogadott indítványból törvény lesz, mindent el kell követni, hogy a piszkos konkurrenzia és illetve a kliens szerződés és botrányos módja kiirtassék. Az „Ügyvédek Lapja” a végül felhívja a kártársakat, hogy ha ilyen esetekről tudomással bírnak, jelentésként be azokat a kamara ügyészenél, a ki aztán ezen az alapon, a bejelentő nevének említése nélkül, az illető ellen a vizsgálatot megindítja.

A szerbek válsága.

Arad, deczember 24.

Azok a nagy száju szerb hazafiak, kik Milán eddigi magyar-osztrák izü uralkodásával semmi módon megbarátkozni nem bírtak, most hogy az alkotmány megváltoztatása egy kis alkalmat adott az ellenzékieknek megkísérlésére, már egészen úgy érzik magukat, mintha ők volnának az urak Szerbiában, Milán pedig csak olyan pictus masculus, aki körülhet, ha Obranovic, Milán néven megüzentik, nem ugyan a trónon, hova talán ismét egy Karagyorgyevicset szántak, hanem azért az élő letűnt nagyságok közt valahol a földteke egyik elrejtett zugában.

Azok a jó szerb hazafiak nem bírák megbocsátni Milánnak, hogy velünk inkább barátkozott, mint az oroszral, nekünk pedig bűnül róvják fel, hogy

megmentettük bőrüket a szlivniczai hőjjal kiérdemelt haragjától.

Annyira megy e derék politikusok kifizetéséről észjárása, hogy a mostani alkalmat arra akarják felhasználni, hogy Szerbia függetlenítessék, perazé az osztrák-magyar eddigi kellemsen élvezett támogató barátságától, ellenben ismét bevezetessék a mindent elnyelni akaró orosz hatalom ropogtató körmei közé.

Mit fog tenni Milán, s mit fog határozni a szerb nemzet gyűlése? természetesen nem tudhatjuk. Lehet, hogy Milán, ha a közönséget csakugyan az orosz barátság felé hajlik, mint alkotmányos fejedelem szintén ápolni fogja a szerb-orosz viszony javítását, de ha ezt tenné is, még nem szabad róla akkor hálálanságot feltételezni, hogy csupán a fenti viszony kedvéért minden alapos indok nélkül velünk végleg szakítsunk, mert amilyen joggal tarthatnak a szerb ellenzékiek a megbánódott császár haragjától, nem kevesebb oka lehetne Milánnak az aggodalomra akkor, ha egy eddig megbízhatónak bizonyult orosz szövetséges hatalom támogatásának szándékos elutasításával magát a jövőre érdektelenné tenné; de magának a nemzetgyűlésnek is előbb százszor is meg kell fontolni a dolgot, semmint elhamarkodott határozatokat olyan dolgok előidézését siettetni, miknek megtörténte magának Szerbiának állna legkevésbé érdekében.

Ha a szerb nemzetgyűlés azt határozná, hogy az Oroszországgal való barátságos viszony helyreállítását, s Milán nemzetének akaratát előt megahajolva, ehhez hozzájárulását adná, miket ez cseppet sem ártalmas volna, hiszen mi is a barátságot keressük minden állammal, minden kormánnyal, s minél jobbaknak ismerjük a nemzetközi viszonyokat, annál kevésbé lehet okunk a haboru kitoréasaitól tartani. De ha az orosz barátságos viszonyt, olyan háttérre is lenné, mi a mi érdekeinkbe ütközik, akkor mi mondjuk fel a barátságot, s akkor am lássa Szerbia, ha egy audandó első kitorás alkalmával mint egy politikailag megbízhatatlan kis államocská csak arra fog alkalmat szolgáltatni, hogy tetele felett köttessék a béke ama két nagy hatalom által, me-

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Deczember 25.)

Órákon át...

Órákon át el-elmerengtek,
 Mikor veled vagyok:
 Meg nem történt-e az édes csendet,
 Oly jól esik nézned, szemednek
 Sugára mint ragyog.

Bizó boldogság ömlik abban
 És ádóval gyönyörű:
 Siewem mégis, bár tenne jobban,
 Mikor gonosz szeszelye lobban,
 Oh, annyszor gyötör!

Megbántalak kétéltűvel, búval,
 De lásd úgy féltelek,
 Bár hiú szived bizalmat sugall,
 Rám valami hidegség fuvall,
 S a lelkeim is remeg!

Pedig, ha két szemed sugára
 Rám mosolyog, nevel:
 Megeshűszöm az ég urára
 Szerelmédnek, nincsen határa,
 Nincs és nem is lehet!

Rád nézek én is vágyálomban,
 S a kék-éjszaka csap:
 Hát tevéteim még összedobban,
 Ajkunk együtt ég lázas csókban,
 S így tűnik el a nap!

Hazudj! Mi bánt? Becsületes mondom,
 Már a csókban élek!
 Oh, többet ér egy forró csókod,
 Kezved, miibe szerelmed fojtod,
 Mint minden bölcsesség!

Az „Aradi Közlöny” számára írta:

(1887)

Széchy Károly.

Színpadai igazságok.

(Egy kritikus emlékeztetése.)

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája —

A műbíráló, vagyis kritikus, két válfaja ismeretes: az egyik bír mindazon komoly tanulmányokkal, a mik a művészet egyik, vagy másik ágának tárgyilagossá megírásához feltétlenül megkívánatik. E tanulmányok képesítik azt az illetőt arra is, hogy ne csak kritizáljon, hanem oktasson is. Nem is elegendő erre pusztán a tanulmány; megkívánatik még ehhez a helyes esztétikai érzék is, mely nélkül a kritika mindig sötét pessimistika marad. Ilyen valódi, művelt kritikus nagyon kevés van, s ezek is ritkán veszik a tollat a kezükbe szini kritikák megírására.

A másik válfaja a kritikusoknak nélkülözhi, ha nem is teljesen, de legnagyobb mérvben a szükséges előtanulmányokat. Ezeknek megint számtalan különböző specialitási vannak: a dilettánsok, a kényyszerkritikusok, a kiknek kötelességük az előadott darabokról és előadó színészekről referálni; — a nagy képszerűségű és revolúor kritikusok is meg-megjelennek; sőt még a protektor-kritikus alakja sem ismeretlen. Elégedjünk meg ennyivel, habár különösen a vidéki színészet körében. Ezeknek megint számtalan különböző specialitási vannak: a dilettánsok, a kényyszerkritikusok, a kiknek kötelességük az előadott darabokról és előadó színészekről referálni; — a nagy képszerűségű és revolúor kritikusok is meg-megjelennek; sőt még a protektor-kritikus alakja sem ismeretlen. Elégedjünk meg ennyivel, habár különösen a vidéki színészet körében. Ezeknek megint számtalan különböző specialitási vannak: a dilettánsok, a kényyszerkritikusok, a kiknek kötelességük az előadott darabokról és előadó színészekről referálni; — a nagy képszerűségű és revolúor kritikusok is meg-megjelennek; sőt még a protektor-kritikus alakja sem ismeretlen. Elégedjünk meg ennyivel, habár különösen a vidéki színészet körében.

E hosszú bevezetés után most már e sorok írója is bevallja, hogy ő is csak dilettáns, a ki több éven dilettánskodott a szini-kritika terén; sőt néha napi refe-

rátát is végzett. E sorok megírásában csak az lebeg szemem előtt, hogy tárgyilagossá maradjon és hogy az ezen napi lap ellen emelt egyoldalúság vajdát a kellő értékű redukálja. — A társulat idegen volt; nemcsak a kezdet nehézségeivel, de némi ellenszenvvel is megküzdnie kellett. A sajtó jóakaratu támogatásában részesítette, a midőn bizonyos dolgok elnézésével csak a társulat előnyeit ismertette és emelte ki. Ma már színészletünk gyökeret vert a többé nincs szüksége az elnézésre: tehát elérkezett ideje annak, hogy a társulat megszívlelje az igazság szavát is; habár jól tudjuk, hogy sokan vannak, a kik elkenyészített és dőldegetett gyermekei úgy a közönségnek, mint a sajtónak s ha szavunk nem fog kellemsen hangzani, akkor megérdemelt a kedves duszogás.

Kezdjük az erős oldalról.

Az operette.

Zenekarunkban sok jó és jeles erő van. A karnagy fiatal, erőteljes, becsüdványó zenész, a kinek kiváló zeneérzéke van. Zeneszerzői tehetségét is bemutatta, dirigálni is tud. De nincs elég vas-erője a zenekart mindig a kellő időben működtetni s a néha mutatkozó álmoságból felrázni. Csakis fiataloknak tudjuk elnézni a közönség és az operette-zene ellen elkövetett azon tapintatlanságot, hogy a primadonnát az operette folyamán t u s a l fogadta jutalomjátéka alkalmával, habár elismerjük, hogy ezt a zajos téttyesen illesztette be a partitúrába.

P a j o r Emilia az operette diva... ez időszíttelen. Sok mindenféle hír előzte meg őt, de a színtűnk örömeinek kifejezését adni, hogy azok a hírek nem feleltek meg a valóznak. Most nemrégiben egyik helybeli lapban az mondott, hogy ő még mindig élte a d e l t a n j á n, hanem csak d e l e n. Hirtelenlenség nem tudtuk elképzelni, hogy mi akar ez lenni? Élos, satyra, vagy guny? Mert nem delikát dolog egy művésznek korával foglalkozni; de ha már ilyen symbolice tette ezt lapjárunk, akkor ugyanazon szelleműsü aperiéjével azt is mondhatta volna, hogy csak d e l e l t t-jén van. Ha azonban művészetére vonatkoztatva, akkor igata van, mert ő csakugyan művészetének zenithéjén áll. Hangja nem nagy terjedelmű s kivalóság a

felső regiszterekre szorítkozik; az alsóbbakban érez nélküli, tompa és oly gyenge, hogy a zenekarnak sokszor nagyon is diszkrét kiseretere van szüksége. De hát ez a hiány közös, majdnem minden vidéki énekesnél. Iskolája jó, s ez képesíti őt a rendelkezésére álló anyagnak kiaknázására, a melyben néha egész virtuozitással brillíroz. Ritkán, de mégis megéssik, hogy hamisan intonal, rendesen akkor, ha a zenekar színtetel s így ettől nem kapja fel a kellő hangot; ennek észrevezéséhez azonban oly nagy figyelem kell, hogy legelőször még a legkényesebb hallásu fel is elhalja. Gyenge oldala a libretto, jobban mondva az operette prózája, melyet gyakran összevissza hadar és a végszavakat egészen figyelmen kívül hagyja. Innen van, hogy partnerei néha zavarba jönnek s idő előtt, vagy után kezdenek mondogójukba. Játéka kitűnő, különösen a naiv szerepekben. — Szeme sokat mondó s annyira hatalmában van, hogy tetszése szerint bántk vele; a mit kíváloan az operette-szerepekben tud igen jól értékesíteni. A népszimfómban is kedves jelenés. De hiába, ő operette primadonna első sorban. A kettő temperamentuma oly nagyon különböző, hogy rendszerint az egyik a másiknak rovasára esik, de mindkettőben tökéletes nem lehet. Születni kell minden egyes szerepkörre. Diszkrét kellene buzgalmat, hogy annyit játszik; de megvalljuk őszintén, hogy ez sem tőle, sem az igazgatótól nem helyes; kímélnie kell a nem nagy hanganyagot, hogy azt, a mivel bír, egész üdéséigben élvezhesse. Innen van a bágyadság, mely néha játéka is, de hangján gyakrabban észlelhető.

K ö v e s i n é kedves, rokonszenves arczal bír, sőt szép szeméi bajossá teszik. Egy kissé azonban túl-erős, a mi nála kis természetnél fogva kétszeresen hátrányos. De van oly erőcs hanganyaga, a minővel vidéki színházaknál csak elvéve találkozhathat. Es ez a hang egy a felső, mint az alsó regiszterekben mindig erőcs, tiszta csengésű. — azonban egy kissé érdes még, nem eléggé csiszolt. Tulajdonítjuk ezt leginkább annak, hogy k e v e s e t, és n e m e l e g e t é n e k. Ez igazgató is helyesen tenné, ha a szerepeket a két primadonna által felváltva énekeltené; mindketten csak npernének; az egyik pihe, a másik csizolná hang-

ját. Jó iskolából került ki, mert hangvételei biztosak, intonációja korrekt, stakkato tiszták. Szerepeit rendszerint tudja, rá is ér megantulni; — játéka élénk — de alakításában mindig egyforma. Törekednie kell helyes felfogásra a külső alakításban is.

T a r a s s o v i c s Margit jó komikáné, kivált az operettekben, hol a finomabb komika iránt nincs nagy igény. Epen úgy helyén van a bohózatban és népszimfóban is, de ezeknek vaskosabb komikuma annyira átment vándjába, hogy azt a salon-vigjátékban sem tudja egészen nélkülözni. A mi bizon egy kis hiba.

K e r t é s z Mari hangjának timbreje igen kellemes; csinos szinpadai alak, csak a férfi szerepekben erős termete van hatványára, a mi különösen szembe tűnt Hoffman meseiben, a hol frakk van előírva; de azt hiszem, a jó izlés miatt a közönség elnézte volna a szalon kabát általi helyettesítést. Egyébiránt a második előadásnál már ezen is segített. Még csak kezdő énekes, de kellemes énekét mindig szívesen hallgatja a közönség s bár mily kis partiet is énekel, rendesen tapsot kap. Tisztán énekel, soha sem distonál, játéka is elég élénk, csak a férfiszerepekben nem tudja magát meg egészen beélni s gesztusai itt még hiányosak. Bensőéggel s érzéssel is tud énekelni s ha jó mester kezébe kerül, még szép jövő áll előtte.

V e r t á n Anna csinos soubrette és komika talentummal bír. Igen élénk játéka van, a mivel szemé arczkifejezése mindig összhangban áll: ha ő a szinpadon van, él... mozog ott minden. Ritkán látjuk őt megfelelő szerepben, a mit sajnalunk is. Szinte elkaptekeljük s magunk előtt látjuk őt a Proletárok Borcsájában vagy a Csifra Nyomorúság nagyszíni Mecsénjében. N e m e t h János tenoristánk annyira ismeretes, hogy róla bátran hallgathatunk ismeri és méltányolja mindenki jó tulajdonait, a mik mellett a gyengeoldal elenyész.

K i a Pistának gyönyörű bariton primje van amiről még bajuszát is megbocsátjuk neki, pedig ez gyakran a külső alakítás rovására esik. Eneke kifejező, szíves szöve s habár meglátszik rajta a kezdő énekes, azért eléggé „t a o t f e s t.” Neki is meg tanulni kell, de nem less nehéz neki

lyeknek egyike sem tartja érdemesnek még egy rövid bucsuztatóra sem.

Nekünk azonban alapos okunk van hinni, hogy Milán mint eddig, a mostani alkotmány válságából is győzelemmel fog kivergődni, s politikáját első sorban is ama barátságos állam érdekei szerint fogja folytatni, melynek országa békéjét és koronáját is köszönheti. Ez az irán megvédi őt bel és külső ellenségeitől egyaránt. Ezt tudja és ép úgy, mint tudják ti is és nyílt ellenei, kik vágyva várnak az alkalomra, midőn Ausztria-Magyarország a hűtlenné vált szerb fejedelemtől elvevén védő karját, lehetővé válnék Milánt trónjáról bucsúként elfűjni.

A „Zastava” ugyan azt újságoltatja magának, s ezzel a szerb ellenzék feltűzésére céloz, hogy Ausztria-Magyarország az esetleges szerbiai bejáratok esetén Oroszországtól való féltelmében intervenálni nem merészkedik, s mi sem állítjuk, hogy Szerbia belügyeibe avatkozni valami rettenetes kedvünk volna, de arról biztosíthatjuk levelezőt, hogy a be nem avatkozás elvét csak addig tartandjuk mi is tiszteltben, amíg a lázítók és lázongók tisztelni fogják a mi érdekeinket, s ezeknek megsértése esetén lesz elég bátorsága a monarchiának szembeszállni mindazokkal, kik a monarchia békés jóindulatú barátságát oly gáládul kizsákmányolták.

A mi államunk politikája kizárólag békés; hódító, elnyomó irányu sohanem volt, s nem is lesz, de a becsületességre törekvésében a maga állami érdekeit védeni fogja a halálig.

Mi tehát a szerb válsággal szemben sokkal közönyösebbek vagyunk semmint némely szerb hazafiak gondolnak, mert először Szerbiának saját érdekében áll a köztünk eddig létező jó viszonyt meg nem bolygatni, de meg másodszor öre-zünk magunkban akkora bátorságot, hogy a várakozásunk ellenére történhet eseményekkel komolyan szembe-szállhassunk.

„Aradi Közlöny.”

Magyarország modern államisága kezd a legzebb erejébe lépni.

A kizárólagos magyar állam a milyen erős ide benn, éppen annyira megnyerte már polgárjogát az európai nagy nemzetek tanácsában.

A hogy tudunk uthon erős kézzel minden államellenes kísérletet elfojtani, éppen úgy tudjuk meghallgattatni szavunkat a külügyek nagy követelésiben.

Szent-István birodalmának koronája alig ulti még hatalmasabb király fején, mint ma és a nép és a trón ura alig voltak olyannyira egyek — századok óta — mint most.

És államiságunk szilárdságának s a nemzet erejének megalkotásában nagy része van a mai kormány bölcsességének és

a ma kormányon lévő többségnek: a szabadelvű pártnak.

A Tiszsa Kálmán pártja: a nemzet pártja. A körülményeket számba vévő, a megfontoltsággal haladó és munkálkodó nemzete.

As ellenzék minden gáncsa, hallatlan személyeskedése és kíméletlen igaztása sem tudta az utat elzárni a ma folytatott s legoportunusabb politikától a nemzet szívéig.

Nagy s minduntalan váratlanul előálló nehézségekkel küzdött maga a kormány is tizenegy éven keresztül. Az állami berendezés rettenetes pénzügyi súlya, a külügyi helyzet éles aktualitása, mindegyre felemelte Medusa-fejét. Az utóbbi években a mai század általános demoralizációja megmértelyezte az ország tisztviselőinek slendriánjait és az állam, a megyék és városok vagyona, pénze itt-ott sikkasztók kezén veszett el. E kórságos kór is mintha csak azért látszott volna idültté válni, hogy az általános hitet ingassa meg a nemzet megbízhatóságában. jövőjében.

De a szeplőtlen tisztaságú fej sok felé munkálva, sokfelé hozott: megnyugvást. Tiszsa Kálmán pénzügyminiszterége a deficit pusztulását kezdte maga után vonni, a külügyi helyzet sikerei arányban allanak a súlyos áldozatokkal, s a csalog és sikkasztók áldatlan tetteinek neki fog cani az állam kezében a kegyetlen darazsóló és elpusztul a közhivatalok minden gaztusa, még pedig rövid időn. A legmunkásabb s missziójának élő kormányának a keze verni és megsemmisíteni is elég erős lesz.

Ebben a hitben és meggyőződésben él a nemzet többsége a parlamenten belül úgy, mint azon kívül és ebben a hitben találja megnyugvást a kormány jövő intézkedéseivel szemben.

Hasztalan akar egyebet mondani bármint mesterségesen kieszített hangulatában az ellenzék, mert ő is nap-nap mellett tapasztalni kénytelen hogy csak a zászló becsületéért harcol.

Es a kövvelmény ítélete ma Magyarországon és mi szerencséseknak éreztük magunkat, hogy továbbra is a nemzet többségének politikáját képviselhetjük.

Es ezen elengedhetlen kitérés után: megnyitjuk az előfizetést az „Aradi Közlöny” negyedik évfolyamára.

Politikai állásunkra nézve maradjunk a kik voltunk: a szabadelvű párt politikájának képviselői.

Meggyőződésünk és a nemzet szömeinek állásfoglalása tart meg e pozíciókban melyben tántoríthatatlan megmaradunk, a legnehezebb párt-harcok közepette is.

Vezérszékünkkel — rendes dolgozóársainkon kívül, — részben pártunk kitűnősegei írják, habár a

politikai irodalom bevett szokása szerint, az anonimítás külsőséggel.

Tárcza közleményeink eredetisége és változatossága jövőben sem fog szenvedni, s a mit a tudomány, közélet és a művészet tarkasága nyújt, lapunk rovata igyekszik foglalt a lehetőséggel vizsaszadni szórakoztató formájában.

Regényeink folyton bő változatosságban fogják lapunkban a szórakoztató elemet képviselni. Még januárban egy eredeti regényt kezdünk meg Márki Gabriellától, kinek kedves és vonzó irányát annyira megszerette lapunk közönsége.

Közgazdasági rovatunk friss erővel szaporodva fogja Arad- és Csanádmegyék gazdasági viszonyait tárgyalni és megvitatni, nem feledkezve meg olykor az általános gazdasági helyzetnek az ismeretéről se.

Újdonsági rovatunk hűtőre lesz Arad- és Csanádmegyék társadalmi életének és a míg jövőre is gyorsan értesítünk, igyekszik fogunk mindig a jóízűs szolgáltatásba szegődni, a mi azonban nem zárja ki azt, hogy megbélyegezni való esetekkel szemben az érélyes visszautasítás és megróvás hangját használjuk.

Távirataink igénybevételét fenntartjuk és nagyobb eseteknél nem fogunk áldozatot sem kímélni.

Mint hírlap, a nagy közönség igaz érdekeinek szolgálatában fogjuk tehát kötelességünket találni.

A közönség érdekeit védni és azokért támadni, s ha a méltányosság úgy hozza magával.

Maradjon ez jelszavunk, a melyben felhívjuk és kérjük az „Aradi Közlöny” közönségét, hogy lapunkat támogatsni és terjesztetni sziveskedjék.

Arad, 1888. december 20.

Az „Aradi Közlöny” szerkesztősege.

Az „Aradi Közlöny”, mint az egyedi naplari politikai napilap, mely hétfőn reggel le megjelenik, január elsején: negyedik évfolyamába lép.

Alólított kiadók: a lap érdekében az új évfolyamát is megközi a szükséges anyagi áldozatok és igyekszik fog, hogy a lap kiállítása és pontos expedálása, semmi kívánni valót ne hagyjon fenn.

Bizalommal fordulunk tehát az „Aradi Közlöny” közönségéhez és kérjük az előfizetéseket mielőbbi megküldését.

As „ARADI KÖZLÖNY” (Megjelen mindennap) Előfizetési feltételei.

Melyben házhoz hordva:

Egy évre 12 ft — kr
Fél évre 8 „ —
Negyed évre 5 „ —
Egy hónapra 1 „ —

Videkre szétküldve:

Egy évre 14 ft — kr
Fél évre 10 „ —
Negyed évre 7 „ —
Egy hónapra 2 „ —

Feltérjük egyúttal lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése december végén lejárt, hogy az előfizetést mielőbb megteszék, s a szükséges kiegészítést, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be.

Az „Aradi Közlöny” kiadóhivatala.

Az aradi árvaházért!

(Az újévi üdvözlések megváltása)

Felhívás Arad sz. kir. város közönségéhez. A város közönségének áldozatkészességéből összegyűlt jótékony adományokból a régóta nélkülözött árvaház 1889-ik évben fel fog épülni s társadalmunk legszerencséslebbjei, a szülőtlén árvák hűléket fognak találni, melyben gondos ápolás és nevelés mellett a haza hasznos polgáraivá képezhetnek.

A jelenleg rendelkezésre álló árvaház alapot az építkezési kiadások nagy részben kimerítendik. Az alapnak folytonos gyarapításáról kell gondoskodnunk, hogy a felszerelési kiadásokat fedezheszük.

Igen sokan vannak városunkban, akik állásuknál és egyéb tevékenységükkel fogva jelentékenyebb összegeket költenek el a csakhamar feledésbe menő újévi gratulációkra.

Kedvesebben az ér előtt, jótékonyabban a társadalom előtt újévi üdvözlést nem gyakorolhatunk mintha azon összeget melyet ily czímen kiadni szoktunk, azon szerencsétlenekek fordítjuk, kik nélkülözik a szülőket, kik mint vagyonatlan és tehetetlen árvák, a felebarátjait szeretet és könyörületesség igénybevételére vannak szorulva.

Hatósági engedélyt nyertünk arra nézve, hogy az aradvárosi árvaház alapjának növelésére újévi üdvözlétek megváltása czímen adományokat fogadjassunk el s e célra aláírás izeket nyithassunk.

Arad város lelkes közönsége, mely rövid idő alatt lehetővé tette azt, hogy a város méltóságának és igényeinek megfelelő Arvaház építtessék, bizonyára továbbra is gyakorolni fogja azon jótékonyaságát, melyet az Arvaházban elhelyezendő szerencsétlen árvák fenntartása és nevelése igénybe veend.

Felhívjuk tehát Aradvárosi polgárait, felhívunk minden emberbarátot, hogy a megnevezett helyiségekben kitett izeken újévi üdvözlétek megváltása czímen az Arad városi Arvaházalap gyarapítására, nevük beírásával a megváltási összeget bejegyezzék, és a kegyadományt azon helyiség tulajdonosának vagy megbízottjának, kinek az aláírasi ize elhelyezve van, átadni sziveskedjenek.

Irek lesznek kitéve a polgármesteri, a főkapitányi hivatalokban, a Casinó s Lloyd helyiségekben, a helybeli pénzintézetben, az ipartestületnél és Bettelheim testvérek üzletében.

A megváltási összeg az adakozó nevével egyet-egy helyben lapokban közöltetni fog.

Arad, 1888. decz. 22.

Salacz Gyula, polgármester, árvaház bizottság elnöke.

LEGUJABB POSTA.

— A szerb „válság”. Belgrád-ból jelentik 23-iki kelettel: Az alkotmánytervezetet az alkotmány-bizottság tagjai fog

nap ka irány jelenlétében négy példányban aláírták. Katiós Demeter és Tajiós Bankó radikális pártvezérek kivételével. A példányok a királynak, a szkupstinának, az állami levéltárnak és a nemzeti könyvtárnak vannak szánva. A gyűlésben kinos benyomást keltett a két radikális viselkedése, kik az aláírást megtagadták. — A király kijelentette előtűk, hogy eljárásekat illoy állásnak tekintti. A gyűlés elhatározta, hogy a két renitens radikalist nem engedik elnökké vagy elnökké választatni. A többi radikális pártvezér szavát adta, hogy az alkotmány a radikálisok részéről elfogadtatni, de ez most már bizonytalan, mert a két renitensnek nagy botolyása van a vidéki lakosságra. Az ellentétek kiegyenlítésére a radikálisok ma tanácskozást tartanak. A liberális klubban Ruzsics tegnap az alkotmány előfogatását ajánlotta. Indítványát egyhangulag elfogadták.

A mai szkupstina arculata annál inkább megnyugtató a kormányköröket, mert alaptalannak bizonyult a tegnap itt ott felmerült feltételek, hogy az igazoló bizottság elnökévé ama radikálisok egyikét forjnak választani, a király nem írta ki az alkotmány módosítási javaslatot. A igazoló bizottság elnökévé a kormánynak tetsző egyént választotta k. Ha ez nem történik meg, csak arra lehetett volna magyarázni, hogy a radikális többség elégedetlenségét akarta kifejezni a jelenlegi kormány ellen. Ez aggodalmat is megcsodált az igazoló-bizottság mai választása. Elnökké ugyanis Popovics Risztát választották, a ki a radikális párt mérsékelt csoportjához tartozik. A bizottság két radikálisból és két liberálisból áll, a kiket az ideiglenes elnök, Vukovics ajánlására közfelkeltással választottak meg. Az igazoló bizottság holnap kezd meg működését.

A liberális körben tegnap Ruzsics nagy beszédet tartott, melyben kiemelte, hogy a királynak köszönettel tartozik az ország az alkotmány-reformért, melyet egyedül ő kezdeményezett. Indítványozta a javaslat en bloc elfogadását, a mit a part egyhangulag elhatározott.

— A bolgár miniszterválság. Ferdinand fejedelem megbízta Stojlovot a kabinet újraszervezésével, melybe valószínűleg belép Toncsev is. Stojlov és Nacsevics kilépése azonban végleges.

NAPTÁR.

December 25. Kedd. Rom. kathol. naptár. Nagy karácsony. Prot. naptár Nagy karácsony. Görög-orosz naptár (december 18.) Eusztáth. Nap két 7 óra 30 perczkor, nyugvó 4 óra 10 perczkor. — A „Kölcsey-Egyesület” könyvtára nyitva van kedden és szombaton délután 8-4-ig, pénteken délelőtt 11 és 12 óra között.

Folytatás a mellékleten

hirre vergődni a természet szép ajándékával. Mozdulatai egy kissé zseglesek még, de idővel elsimul. De le kell szoknia némely hánvi-veti szokásairól és arról, hogy nem decens extemporisatitot ne alkalmazzon, mely még a karzat egy részénél is visszatetszést szül.

Mezeit és Fenyőrit szintén rígebben ismeri a közönség. Mindkettő igen használatos és használt színész a kibben tehetség és sok igyekezet is van.

Kövessy hamar meghódította a közönséget a maga részére. Ha jóízűt akarunk nevelni, csak keressük a szinpadon Kövessy nevét, a mit majdnem mindennap ott olvashatni. Valóban bamulatos az erő, kitartás és a sokoldalúság, a mely nála oly annyira különböző szerepeknek művészi alakításában jelentkezik. Mind fellegása, maszkja, mind pedig szerepeinek szellemi kidolgozása oly aratott művészetre vall, ki a tulzásoktól magát távol tartva, a jó ízű követelte határokat szem előtt tudja tartani. Bourleszk alakításai oly kitűnőek s annyi humorral fűszerezvők, hogy a vidéken pártatlanul állanak. Akár operette, akár bohózat, vagy vígjáték, sőt még ha dráma is kerül színre, nélküle el sem képzelhető. E mellett oly ügyes operette-rendező, hogy a más által rendezett operettek mind a magam, mind az ensemble-jelenetkénél messze elmaradnak az általa rendezettékről.

Egri Kálmán határozottan népszínműt énekes. Ne is keresse máshol babérokat. Habár hangja már többé nem fiatal s néha fátyolozott, de mégis egészen élvezhető alakokat produkál! a mihez sokban hozzájárul kifejezőestélyes játéka. Nem egészen tud osinjen banni hangjával; a szenvedélyes kifejezésénél az jelen már belekap a nagy hangba; midőn a kifejezést fokozni kell éppen ott hagyja cserbe, hol a tetőpontot kellene elérnie.

Még Szépl Aladárt kell megemlítenünk, a kiben sok művészi érzék van, de külsője és organuma őt kizárólag a komikai térre utalják, a melyen széperedményt is képes felmutatni. — A rendezésben pedig általában, de különösen az egyes szerepek megjelénésére nézve nagyobb gondosságot fordíthatna.

II. A dráma.

A társulat gyenge oldala . . . még mindig, habár egy kissé felrészíttve van is Mészárosal. A sok idegen az újdonság ingerével birt, de csakhamar felismertük a hiányokat . . . még Mosonyi is, aki iparkodott is a bajon segíteni . . . annyira mennyire. Az általános mellőzősével vegyük elő az egyeseket.

Megvászay Evelin van szerződtetve drámai primadonnának. Ot illeti meg az elsősg . . . szerződésénél fogva. Nehéz egy fiatal, csinos hölgyggy szemben, a ki szép szinpadí alak, az igazságot leplezetlenül elmondani. De megkísérítjük és reméljük, hogy a jó akaratot nem vonja meg ő sem tőlünk. Ez bátorít kísérletünkben. Azt már a bevezetésben jeleztük, hogy szép szinpadí alak; hozzátehetjük, hogy szemei is szépek s hogy jól tud banni azokkal. Es nem bók. A drámanál nagy szerepe van az ily külsőségeknek, ezek teszik az illetőt alkalmassá valamely szerepkörre. A külsőségek tartozik az organum is; . . . ez nála elég kellemes és rokonszenves; de az erős hang dacára mégis gyenge, vagyis nem kitartó. Mindjárt szerepe elején rekédt hangokat hallunk, a mik későbbben gyakoribbakká lesznek és a heves kitöréseknél annyira eltoppannak, hogy inartikulatlanokká válnak. Valjon ez csak természeti hiba-e? Nem egészen. Lehet, sőt kell is a hangot kímélni; lágyan kiejtett szavakkal is, de talán sokszor jobban, lehet sok mindent kifejezni a megfelelő gesztus kíséretében. Frappans példa erre Szentesi Ilon, midőn „A sötét pont” 2-ik felvonásában lábat éltőlmi akarja Lidia, ezt szeliden förtelolvá lágyan, de a fájdalom annyira közvetlenségével mondja: „ne még . . . majd fiam előtt.” Megvászay keresi, majdnem fororozza a mély hangokat, mintha bravourt találna benne. Elhibázta a kiindulást alapot; oly hangot használ kezdetben, a minővel szenvedélyesebb érzelmeit is lehetne kifejezni. A midőn pedig fokozni kell a hangot s a kitörésre kerül a sor, akkor az alaphangnak megfelelő fokozási stádiumban a hangszálak már annyira meglazultak, hogy nem képesek az akaratot követni s a kívánt hangot megadni. Ehhez járul a pátiosznak tulzása menő használat. Ha mindjárt nem is akarjuk normatívumul felállítani, hogy pátioszt csak cothur

nusban szabad használni, de mégis kétségtelen, hogy a most divó társadalmi színművekben és drámákban a pátiosznak egyáltalán nincs helye. Az ugynevezett nemes pátiosz itt-ott még csak megengedhető erősebb színezésű, de nincs szükség arra a mai drámákban sem az érzelmek, sem a szenvedély kifejezésére. Hiszen a pátiosz forrása nem a szív, hanem az értelem; azzal tehát érzelmeket sem lehet hiven visszaadni úgy, hogy a hallgatóban is ugyanzart felköltsük. Epen, egy a szenvedély székhelye sem az értelem. az agy, hanem a szív; tehát erre sem használható a pátiosz, a mely mindig hideg és hidegen is hagyott, a hol emberi érzelmeinek színezése szükséges. A vidéki színészeknek a pátiosz a legnagyobb vesszőparipájuk, a miről nehezen tudnak leszokni. Innen származik a vidéki modorosság, mely sok értelmes színészt tett „kulisszenlésserré.”

A mi drámai primadonnáknak igen értelmes színésznő, a ki sokat tanult, és tanul folytonosan. Szerepeit mindig tudja, s tolettjeit általában kifogástalanok. Feltesszük róla, hogy tud a sorok közt is olvasni, s megismeri az elismerés mellett a jóakaratot is. Tegyen kísérletet a hangtákarékosssággal s meg fog győződni az igazságról. Játéka kifejező, a miben szemének és plasztikus gesztusának is meg van a maguk nagy része. Itt is azonban néha tulzásba esik. Keblének pihegése által akarja az abban tomboló érzelmeiket kifejezni. Helyes! Ha a kebelben tombolnak az érzelmeik, annak kell is pihegni. De a súlyt nem erre kell és nem szabad egyedül arra fektetni. Mert nem természetes. A mi ezen a határon túl van, az már nem művészi, az már könnyen válik nevetségessé. Illy a quon pas! A művésznőnek annyi sok apró részletre kell a leggondosabban figyelni, és ezek közül egyet sem szabad elejtenie, mert csak így és ekként nyújthat egy művészi egészet. A meghalási jelenetekben is nagyobb gondossággal kell tanulmányoznia a természetet és mellőzni mindent, a mi ezzel ellenkezik. Habár nem is kezdő, de még oly fiatal, hogy a jövő . . . sorsa . . . a kezében van.

Szentesi Ilon a drámai anyá, még nincsen abban a korban, hogy ezen szerepkörre kellene vállalkoznia. Annnyit elmondhatunk, hogy ha Paulai ismerné őt,

felvinné ugyanezen szerepkörre a nemzeti-hez, a hol e szerepkör sokkal gyengébben van betöltve, mint nálunk. Pedig nem habozunk kimondani, hogy midőn a saison elején, mint Zrinyi Ilonát hallottuk, őszintén sajnáltuk, hogy a művészetre nézve elveszett a természet ily szép adománya.

A legkellémesebben csodáltunk benne. Megjédtünk a folytonos pátiosztól szavallattól, mert ott, hol a honleány fájdalma mellett az anyai szív érzelmeinek felecsillanását vártuk, csak üres, hideg pátioszt kaptunk. Azóta annyira elejtette a módot, hogy szinte kétérdmük: vajlon ő adta-e Zrinyi Ilonát? A királynő alak, szép, kifejezősteli szemek, zengzetes, dallamos, erőszakos hang, mely az érzelmei minden skáláját játszi könnyedséggel kezeli; helyes felfoázás, értelemesség. — Ezekből áll Szentesi Ilona. Szinte kíváncsok, hogy más szerepben is lássuk őt. Mint Olympia Csiky Jólátában minő megjelenés lenne s hogyan szavalná el a költő örök szép verseit az igaz szerelemről! Es még nála is találnuk hibát. Sokszor nem tudja, mit tegyen kezével. A megfelelő gesztusokat néha elhagyja, a mi sokat levon alakításából. Ajánljuk neki, hogy a próbákön szerepeit ne csak mondja, hanem játssa már ott, a hol a rendezőnek okvetlen szemébe fog tűnni a hiba s arra figyelmeztetheti.

Havass Aranka ma is az, a ki volt, s a kinek ismeri a közönség: kedves, bájos naiva.

Breznai Anna, mint drámai szende értelmesen beszél és mozog a színen. Kezdő még ugyan, de elég biztosan érzi magát.

Szalkainé és Bera Paulát alig hallottuk valami jelentékenyebb szerepben s csak annyit jegyezhetünk fel róluk, hogy értelmesen szavalnak.

Bácsné kellemes megjelenést alak a szinpadon; routinnal bír a kifogástalanul öltözködik. De hangjához hozzá kell szokni.

Kazalcskó fiatal korából ismerjük. Sok reményre jogosított, melyek azonban nem teljesedtek be egészen. Alakja és organuma a hőszerelemre képesítik őt. De nagyon elvidékesedett. Belesett a pátioszba és mert a karzatnak és tetszik, a nélkül már nagyobb szenvedélyt, vagy mélyebb érzelmet kifejezni sem tud, Kár

érette, mert értelmes színész, a ki szerepeit gondolat tanulmányozza. Nincs meg azon korban, hogy erről le nem szokhatna. Kísérte meg, — csak előnyére válik.

Mészáros a focuzból került ki. Meglátásik rajta, különösen pedig értelmes szavallat. Gyakran eseten a kés és láb foglalkoztatásban, a miről azonban agyakorlati majd leszoktatja. Ő is sokat használja hevesebb érzelmeinek kifejezési eszközüel azt a valamit, a mi megfelel a női kebel pihegésének. Csak hogy nem técsinálja. A férfi melle zihál és indulatok árja alatt; s azonban nagyokat val, mint egy lokomotív. Erről és arról is szorítkál, hogy kezeit és mindkettőt egyszerre, ökölbe szorítsa, mely különösen salóban nincs helyén. Fiatal, igyekvő színész, a ki igen sokra vihsti.

Szendrey Árpád organuma elég rokonszenves, szavallatán pedig meglatásik, hogy képezzéből került ki. De mozdulatai zseglesek, mozgása a szinpadon erőltetett, maszkja pedig csak elvetve tűrhető.

Bács Károly veterán színésznő a jövő hóban őt meg 25 éves jubileumát. Külsőjén nem látszik meg. — Játékán igen. Szé a legteljesebb elismerés. Nagy gondolat dolgozza ki szerepeit. Midőn este a lámpák elé lép, feladatának minden részletével tisztában van, s azt kövélkeztesen és öntudatosan végre is hajtja. Egyike legértelmesebb színészeinknek, a ki a szerző intencióit tapintatosan eltalálja. Ha organuma rokonszenvesebb lenne, már eddig nagy karriert tett volna.

A személyzet több részével együtt nem foglalkozunk. Csak az igazgatóhoz van néhány szavunk. Ő nem színész, sem művész. Tehát a szereposztásban ne involváljon magának csallhatatlanságot. Bizza est vakaró kezekre. Ne játsszon mindig egy színt, bármilyen jó legyen is az, mert a legjobb is veszít vonzerejétől a tulzásokon használat által. A változatosság az emberiség legnagyobb gyöngője. Számoljon ezzel is. A repertoirt illeti, ahhoz csakugyan nem ért. Egészíti ki a könyvtárat és az egyik, vagy másikat értelmes rendezőjére, a misor összeállítását. Ő pedig előedjék az azzal a dicősséggel, ha társulatát jól fejegetmeze együtt tudja tartani és az adminisztrációt jól vezetheti. Ez is nagy munkát ad, örüljön, ha meg tud ennek felelni.

ját, az ifjúság melegkeblű barátját veszítette...
— A Szarazér. A felső esatorna kiépítésén...
— Vadászati farkasok. A lugos-farsangi állomány mentén...
— A jó cigányzene és a farsang. A nagy józsi és a károlyi...
— A makói vadászati táncvíg...
— Színház. december 24. Bács Károly jubileuma...
— Bács Károly, az aradi színház...
— Huszonöt év a színpadon!...
— Bács Károly megérte ezt az időt...
— Táviratok. Lovassági tábornok. Budapest, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— Elfogott rabzolgaszállító hajó. Zanzibár, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A szerb alkotmány tervezet. Belgrád, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A pápa Olaszországról. Róma, december 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A bolgár miniszterválasz. Szófia, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK
— Monstre bünpört fog tárgyalni. hó 27-én, csütörtökön az aradi kir. bírói...
— A jó cigányzene és a farsang. A nagy józsi és a károlyi...
— A makói vadászati táncvíg...
— Színház. december 24. Bács Károly jubileuma...
— Bács Károly, az aradi színház...
— Huszonöt év a színpadon!...
— Bács Károly megérte ezt az időt...
— Táviratok. Lovassági tábornok. Budapest, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— Elfogott rabzolgaszállító hajó. Zanzibár, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A szerb alkotmány tervezet. Belgrád, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A pápa Olaszországról. Róma, december 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A bolgár miniszterválasz. Szófia, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...

Borcsényi művezetése alatt. Mint elsőrendű színész...
— A jó cigányzene és a farsang. A nagy józsi és a károlyi...
— A makói vadászati táncvíg...
— Színház. december 24. Bács Károly jubileuma...
— Bács Károly, az aradi színház...
— Huszonöt év a színpadon!...
— Bács Károly megérte ezt az időt...
— Táviratok. Lovassági tábornok. Budapest, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— Elfogott rabzolgaszállító hajó. Zanzibár, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A szerb alkotmány tervezet. Belgrád, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A pápa Olaszországról. Róma, december 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A bolgár miniszterválasz. Szófia, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK
— Monstre bünpört fog tárgyalni. hó 27-én, csütörtökön az aradi kir. bírói...
— A jó cigányzene és a farsang. A nagy józsi és a károlyi...
— A makói vadászati táncvíg...
— Színház. december 24. Bács Károly jubileuma...
— Bács Károly, az aradi színház...
— Huszonöt év a színpadon!...
— Bács Károly megérte ezt az időt...
— Táviratok. Lovassági tábornok. Budapest, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— Elfogott rabzolgaszállító hajó. Zanzibár, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A szerb alkotmány tervezet. Belgrád, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A pápa Olaszországról. Róma, december 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A bolgár miniszterválasz. Szófia, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...

Demeter 1885. és 1886. évben a gazdaja tulajdonát képezte...
— A jó cigányzene és a farsang. A nagy józsi és a károlyi...
— A makói vadászati táncvíg...
— Színház. december 24. Bács Károly jubileuma...
— Bács Károly, az aradi színház...
— Huszonöt év a színpadon!...
— Bács Károly megérte ezt az időt...
— Táviratok. Lovassági tábornok. Budapest, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— Elfogott rabzolgaszállító hajó. Zanzibár, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A szerb alkotmány tervezet. Belgrád, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A pápa Olaszországról. Róma, december 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A bolgár miniszterválasz. Szófia, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK
— Monstre bünpört fog tárgyalni. hó 27-én, csütörtökön az aradi kir. bírói...
— A jó cigányzene és a farsang. A nagy józsi és a károlyi...
— A makói vadászati táncvíg...
— Színház. december 24. Bács Károly jubileuma...
— Bács Károly, az aradi színház...
— Huszonöt év a színpadon!...
— Bács Károly megérte ezt az időt...
— Táviratok. Lovassági tábornok. Budapest, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— Elfogott rabzolgaszállító hajó. Zanzibár, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A szerb alkotmány tervezet. Belgrád, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A pápa Olaszországról. Róma, december 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A bolgár miniszterválasz. Szófia, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...

— A jó cigányzene és a farsang. A nagy józsi és a károlyi...
— A makói vadászati táncvíg...
— Színház. december 24. Bács Károly jubileuma...
— Bács Károly, az aradi színház...
— Huszonöt év a színpadon!...
— Bács Károly megérte ezt az időt...
— Táviratok. Lovassági tábornok. Budapest, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— Elfogott rabzolgaszállító hajó. Zanzibár, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A szerb alkotmány tervezet. Belgrád, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A pápa Olaszországról. Róma, december 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A bolgár miniszterválasz. Szófia, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK
— Monstre bünpört fog tárgyalni. hó 27-én, csütörtökön az aradi kir. bírói...
— A jó cigányzene és a farsang. A nagy józsi és a károlyi...
— A makói vadászati táncvíg...
— Színház. december 24. Bács Károly jubileuma...
— Bács Károly, az aradi színház...
— Huszonöt év a színpadon!...
— Bács Károly megérte ezt az időt...
— Táviratok. Lovassági tábornok. Budapest, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— Elfogott rabzolgaszállító hajó. Zanzibár, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A szerb alkotmány tervezet. Belgrád, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A pápa Olaszországról. Róma, december 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A bolgár miniszterválasz. Szófia, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.
— Erdős és Gombos közt a nappali forgalmat...
— A m. államvasutak 51-ik betéti bevételének kimutatása...
— Szesz-üzlet. (December 22.)
— Budapesti gabnatózda. (December 22.)
— Aradvárosi színház. Folyó szám 87.
— Kedden, 1888. évi december hó 25-én Rezervisták.
— Hivatalos ártólyam a budapesti áru- és értékek 1888. évi december hó 24-én.
— NYILTTÉR?
— az iparosház díszterme, melyet a vigadó közönség már a múlt bálidényben felkarolt.
— Maresch Gyula karácsonyi- és újévi ajándék, díszmű és gyermekjáték...
— Maresch Gyula karácsonyi- és újévi ajándék, díszmű és gyermekjáték...
— Maresch Gyula karácsonyi- és újévi ajándék, díszmű és gyermekjáték...

— A jó cigányzene és a farsang. A nagy józsi és a károlyi...
— A makói vadászati táncvíg...
— Színház. december 24. Bács Károly jubileuma...
— Bács Károly, az aradi színház...
— Huszonöt év a színpadon!...
— Bács Károly megérte ezt az időt...
— Táviratok. Lovassági tábornok. Budapest, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— Elfogott rabzolgaszállító hajó. Zanzibár, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A szerb alkotmány tervezet. Belgrád, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A pápa Olaszországról. Róma, december 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A bolgár miniszterválasz. Szófia, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK
— Monstre bünpört fog tárgyalni. hó 27-én, csütörtökön az aradi kir. bírói...
— A jó cigányzene és a farsang. A nagy józsi és a károlyi...
— A makói vadászati táncvíg...
— Színház. december 24. Bács Károly jubileuma...
— Bács Károly, az aradi színház...
— Huszonöt év a színpadon!...
— Bács Károly megérte ezt az időt...
— Táviratok. Lovassági tábornok. Budapest, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— Elfogott rabzolgaszállító hajó. Zanzibár, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A szerb alkotmány tervezet. Belgrád, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A pápa Olaszországról. Róma, december 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...
— A bolgár miniszterválasz. Szófia, decz. 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)...

az „ARADI KÖZLÖNY“ 349-ik számához.

met en, 22 en 12 ovos cozidos, sem sal.

Saccus, hol vagy? Jerszo, ontá o ajt
társaságra! a zajló habokba! . . .
a serény Locusta tűzhelyéhez
renkedett ki még a pór előtt
vára tan lelemény virul.
én kopónak, a zugolyban ülve:
lánya ez, a gyöngye arcz körül
firtók lebegnek, álmodozva
t a szénbe, két égő szeme,
ent a szén, oly fekete, tüzes,
dalatos, igéző karcu gyermek
nkét éves csak, de szép mint Hébe.
y pislogat apró, bámesz szemével
astag Saccus; Ej, mit jössz ide,
fkes gyermek, ritka látomány?
néz réám. — miért tekintsz a szénbe?
y izsóbb lángra akarod talán
bantani nagy tűzszemmedel azt?
el!" Mosolygva, pislogatva hívja,
kissója, a kiscit magával a
gyszobába, hát Locusta tiltja.
a még dulakodásban áll.
ragosan kiállt a kuzkokökre:
gyátok el, hát megbomboltatok.
kók, ni mily kincset kapartam itt!"
zétoszlottak legott, s minden tekintet
szerre a csodás gyermekre fordul,
fél aggva, félig daczba törve
yintli félre márvány halovány
om arczától ében fűrtit.
mekint nagy, fekete és árnyas
meivel a férti raj között.
robbnak szétjai szinte tűzszeme,
gyöngye ajka csukott bimbaja.
szem-ívben terül föltöte el
szemből, búzike magasan
nt egy pár kiterített sasszárny
om lányan felett. De még zsengének
tfozik e lányvirág bubája,
tami tikkos, mélabus lehellet
talják be, talán csöndes sóvárgás
esszi, messzi szűllősföld
ly borongós, a mely öntudatlan
lúbb minden szépet csodásan,
tejt, hogs e föld viryainan
lpek: ~~hogy~~ — mindig szomorú? —
ny nézése szép, de megható,
mulva áll a vad csopart körötte.
most zsembelve tör elő Locusta,
n ragadja a kiscit: "Ej, ez
n plebejus inynek való íalat
fialat gaditani! lány.
pánának hesperi gyümölcse;
y a műértő Róma részire
tthzsb, legszebb sylphideket
tja évről évre. Tánchezsnő
t a leányka edes anyja is,
a szerencsét Rómába kereste,
alva e leánykát meztelenül
enek kézre hagyta itt.
szántam a szegényt, magamhoz vettem.
etáges leány, már ténazol is,
ny egy kis islennő, mondhatom!
k még nem érzi honn magát Rómában.
n beszél álmban idegen
n ~~szólhat~~ . . .
tjeiről. Gyakran szólítja, hívja
tvereit, meg játszó társait.
m dal és táncz szajtalja reggel.
da szépség a mint látjátok im,
nem anynyi még e szentdeig
tkben el mellettem a kicsi.
enek akkor majd megsegítik,
n érdemi, akkor nekem is
n éti a nevelés díját.
nek sőt Locusta s e alkarja gyorsan
lélfőfűrti gyermeket vezetni.
tva zug viharosan a táj:
táj! Mutassa be kiscit nekünk
tettél! Locusta fejt rázza:
tsetek más cikket magatoknak!"
tazott Nero egy aranyat
a banyának: "Hagyd el a kiscit,
meki, — hadd tánczoljon nekünk!"
tson!" A szóra elforgató
tanga szól: "Mig az öreg vigyorg,
tlenül hajol meg a kényszernek,
t most — ez a gyermek neve —
n a Locustának kézn,
tlanára majd, meg viszatér,
k kopottas pillangó ruhában,
k darab anyai öroke —
k mint a tánczosnőnek illik.
tben a búvész elővéve
t olyát, mellely kigyót tánczoltat.
t az b a nagy hangokra csak lágyabban
t foja a lányka tagait: —
t a zenének egyre röpdesebb
t szerint ő is repül,
t örömmel, — villog a szemé,
t naja feje körül libeg:
t lejtmei gyöngye tagjai,
t lenylen kigömbölyödnék.
t komoly, csöndes gyerek,
t lent félénken nézett szét?
t itt szerelne követi tánczával
t fontos lágy fuvolya dallamot:
t tészik szinte, mintha maga csengne,
t tészik, mintha mozogva és forogva,
t a hir a sphaerákról zenél,
t zengve adná a benét.
t dítéket, kifantulál a?
t tészvet, — természet lengé táncza.
t tészvet mint szemé tiszta lángra.
t tészte. Oh, Hispánia!
t tész, hol mind Schai, a Grázia
t channas lesz, de Grázia marad!
t napod, a te tüzes napod
t kálta azt az izzó vért, a mely
t tészte tészte menádban lüktet!
t miként székell e gyöngye gyermek!
t mainak szép, tiszta-dallama.
t csapongó, titusult hymnusha!
t hymnus szava még öntudatlan,
t lánya szíve még a szöveget
t zengi e szilaj heves dallamból —
t áldozik öntudatlan neknek,
t sevlés, ihlet szép tészének
t friss báját csak önkédvére
t mint a játszó hurokat.
t mifélek csak még félig gyerek,
t öntudatlanosig édes lehe
t lejtő búválok fölé
t meli az igéző látományt!
t táncznak vége. . .

Azt mondják hogy nagyvont hanyatlo-
tak. Itt csak elevenek, amott elevenek és
holtak felült lehetett itéletek mondani, és a
mi fő, nincs az ember százfélét is megkövte
kacsakarigós paragrafusok által. Aztán meg
mondják tovább, — miféle passio is
lehet az majd szegény, szerencsétlen elzül-
lott fratereknek a különböző bűneit meg-
rostálni, én milyen más, mennyivel inger-
lőbb az igazi potentátok, nagy urak, a
társadalom és általában az élet ugynevezett
„kimagasló alakjai”-nak a képét befekteti-
teni, — persze ha megérdemlik, — és
mennyivel erősebb fegyver a S-nál a az
kis aczélpenna, melynek meg van adva
gyógyítani is a sebet, melyet út, és agyon-
útni a S-t is, ha ez rosszul viseli magát.

Hiszen össze se lehet azt hasonlítani,
mikor az ember a király neve alá és mikor
egy fulminans vesérczikki vagy egy szerelmes
tárca alá írja a nevét! Aztán hogysis
lehet megszokni azt a bürokrata életet
az o mindennapos egyformaságával! Há-
nem messzire mögötte áll-e az annak
lázás, érdekes és változatos életnek mely
szüntelenül ott folyik az események között
és a melynek soha sincsen „holnap”-ja ha
nem mindig csak és egyedül „ma”-ja?

Sohasem hittem volna maga m sem,
hogy valaha meg szokom. Mert olyan ez
a journalista kenyér — skármány keserű
is, — hogy ha egyszer belekóstol az em-
ber, hát mindig érezni véli az izét és tudja
isten, nehezen szokik hozzá a másik feléhez.

Hanem most mikor itt tlők az én ke-
nyelmes kis asztalom előtt, és nem kell
rettegmem a nyomda kétszáz sort kérő
üzenetét, mikor a csunya zimankós időben
lőtt futó emberek bajával nincs okom tö-
rődni, és nem kell letennem a jól égő
pipát azért, mert a szomszédházban a ház-
mester dulakodik a csufondáros cipész-
inassal, most midőn a báli névsorból ki-
maradt leánya haragja sem éri majd szeg-
ény fejemet, kezdek valahogy kibékülni
a változott sorssal, változott időikkel.

Hiszen mennyivel kevesebb bajom,
mennyivel nyugodtabb életem lesz ezentul,
a mikor már nem muszáj mindent meg-
írni a mit gondolok.

A városi közgyűlésnek egyik ismert
szónoka már most is sokkal barátságosab-
ban fogadja köszönésemet, mióta nem látja,
hogy minden beszédét végigaluszom, és
bizonyosan Bismarck és másrészt az orosz
kés is sokkal több jóindulattal vannak
már irántam, dolglátják hogy nem avat-
kozom bele a mögötába.

Hanem most látom, hogy még mindig
abból a régi kenyérből falatozom, pedig
hiszen a király nevét irtam e kis cséveség
felé, illik hát beszélni arról is, a miért —
mint az öreg kapus méltósággal mondani
szokta — a király fizet.

Hiszen éppen itt fekszik az asztalom-
mon egy nagy kés, a minek a pengéjén
egy nagy sötét, rozsdásodott toll árulja
a mit nem ádttam volna újságíró korom-
ban érte, ha a kollegák közül először én
látam volna meg e kést, milyen hajmerezsítő,
rémes eseteliséssel született volna meg a
nyolczvan soros rítkított újdonság a szeg-
ény Borle Floriczáról, a kit a szenvedé-
lyes feltékeny Mihucz Gligor könyörte-
nül, vadul agyaszurt.

És most szörz szavakkal csak annyit
áldozhatok a ritka klenodiumnak, hogy:
»Egy darab bűnjel az iratokhoz csa-
toltatik.«

És az emberi élet sötétebbik felének
tragédiát tartalmazó akták egész halmaz-
ma most már nem kincs — hanem csak res-
tancia!

Csakhogy épen ezek között az akták
között hamar megszűnik a hivatalnokai, fel-
fogás, és mikor az emberi elem mind jobban
elmerül a bűnügyek sötét költészetében,
akkor az a toll új életet nyer, újra előjön-
nek mint régi ösmerősök, a vágyak és
szenvedélyek, a családott álmok és össze-
tört remények, és e borzasztó panoráma
mutatja meg csak igazán azt a világot,
melyben a képzelet csak tétovézva kutat,
itt ösmeri meg az ember a bűnt, az indu-
latok és szenvedélyek anynyi ezerét, me-
lyeknek csak halvány képe az, amit a toll
leír.

A vad világgnyilöllet és embermegvetés
mennyi nyilatkozata olvasható ki ezekből
az aktákból, a nyomor és kétségbeesés
szulte elzülködés mennyi sóhaja, kinja tör
elő, és viszont hány lap beszél a konokaság
csüggedetlen, szívós küzdelméről az ártat-
lanság és igazság ellen.

Míntha kihallanád e sorokból a hamis
tanú félénk, reszkető szavát, majd amott a
megbánás csendes megadását.

Beszélnék ezek a betűk mind, és min-
den levél egy szomorú rettenetes história,
mely itt fejeződik be: „a király nevé-
ben.”

Majd itt-ott felcsillámlik a humor is,
és ez aztán igazán legvalószínűbb specziál-
tása az akasztófahumoroknak.

Akad nemrégiben egy vádott, ki a
feleségét halálisan megsebezte. A kihallá-
s alkalmával hozzátettezt ama kérdésre,
hogy nincs-e valami mondani valója, mo-
solyogva feleli, hogy csupán szerencsés fel-
gyógyulást kíván a feleségének és fel-
gylást tudtára adották, hogy a felesége idő-
közben belehal; seibebe cinyikus nyuga-
lomalmondá

— Az se baj, legalább nemsokára
együtt leszünk a másvilágon!

Egy ízben egy tolvaj áll a törvényszék
előtt, ki nagyobb összeget lopott el. Törő-
dött is ez a saját bűnével. Beismert mind-
ent, de nem erre a dologra fektetett súlyt.
Erélyesen követelte, hogy a társát büntés-
k meg, a ki a reá bízott lopott pénz egy
részt nem adta neki vissza, őt érzékenyen
megosalta.

— A gazember! — mondá büszkén —
míntha közte és a maszületett barány között
éppen semmi különbség nem léte volna.

Sohassem hiányzik nekünk az otthon inkább, mint karácsonykor idegen földön, a hol nincsen karácsonyfa. Mert a ki csak egyszer élvezte is a gyönyört, hogy a gyertyák ragyogó északi fényű alatt álljon azokkal, a kik szívének kedvesek, az karácsonyfa nélkül a karácsony ünnepét csak több búbanattal és sóvárgással töltheti.

Igy történt ez velünk Rómában. Mert Itáliában épp oly kevéssé uralkodik a karácsonyfa, szivemelte szokása mint Spanyol Francia, Angol vagy Oroszokban. A két, első országban a bethlehem-i játékok, melyeket Asszi Fereucz alapított, melyek gyakran igazi művészi remeket alkotnak s azért a keresztény művészetre nagy befolyással voltak, — helyettesítik a karácsonyfát.

Francoziaországban a kemenczébe szobtak (taioipöket) raknak s az ajándékokat beléjük teszik. Itáliában a szent estén a hollis-k mistletoes és plumpnddig virágznak. Skandináv földön egy fatusköt gyűjtanak meg és égetnek el, azzal a jelentéssel, hogy a mult esztendő minden bosszúságát megsemmisítik vele; Oroszországban tömeges eljegyzéssel ünnepe a nép e napot, Norvégiában a parasztok maggal teli kosarakat kötöznek a magas fák tetejére, hogy a szegény madarak is részesüljenek az általános örömben; Svédországban Krisztus születésének képes ábrázolási készülnek minden családban, míg a Bretagneban a nép hosszú póznákon örömtüzeket gyújt s azokat körülhordozza.

Az illatos, gyertyákkal ékes karácsonyfa költészete tehát — Elzász-Lotharingia és néhány szörványos eszt. hívetélevel, (egy idő óta Párisban a hipodromban is állítanak óriási karácsonyfákat a szegény gyermekek számára s épp úgy a yankeek közé is utat tört) — csak Ausztia-Magyarországban és Németországban, a karácsonyfa hazájában, meg Skandináviában divatozik. De perze országban, sem skandináviában, sem Németországban, sem a kedves szülőföldön s így semmiféle kilátásunk nem lehetett karácsonyára.

A broszlói Spieler Mária kisaszony szivességéből, kinek képei a budapesti műkiállításra ismételve feltűntek, meghívót kaptam a római német művészek karácsony-fájának ünnepélyére. Csaknem az egész tiszteletre méltó Pecori pensionatus, többnyire német leányok és asszonyok, elkísért oda; ott állunk tehát pontosan és erősen dobogó szívvvel a nagy, a padozattól a mennyezetig felérő karácsonyfa előtt, a melyen számtalan égő gyertyácska s aranytűl csillogó narancs volt esztendői halóval átfurva. Perze, az alma sem hiányzott a fáról, a mely az első bűne és a Megváltóra emlékeztessen, a ki eljött, hogy bűnünk alól feloldjon.

Kedves gyermeki kar, aztán gyönyörű női hang elragadó karácsonyi éneket zengett, mire a rögtönzött színpad függőleg felgördült s mi némi áhitatos elragadtatással néztük az elő képre, mely a szent családot s a jászolt ábrázolta; a szép képet ismételve meg kellett mutatni, aztán következtek az ajándékok az egyesületi tagok és barátai gyermekeinek számára, s azonnal a haza után sóvárgva csendő szívünknek gyönyörtüségére élénk trombita csengés, dobpergés és esztorcasztogás támadott.

Sajnos, az apró népésnek csakhamar vissza kellett vonulni s vele mentek mindazok is kiknek meghívója csak a karácsonyfa leleplezésére szorítkozott.

A két melléktérben rendezett lakoma után — a müegyeület helyisége a Palaso Paliban van, s a főterem ablakain pompás Fontana di Trevire tekintenek, a csillárlángokat eloltották és ködképeket mutattak be. Éjjelfélkor a vendégek nagyobb része a misére ment, mely ilyenkor a netaláni zavarok elkerülése végett Róma templomaiban és kolostoraiban zárt ajtók mögött folyik, de a bemenet a hozzájuk csatlakozó épületeken és kolostorudvarokon át könnyen elérhető.

Sietünk, hogy a a Santa Maria maggiore-ra eljussunk, mely egyike Róma legpompásabb kegyességházainak, mely a karácsonyi szent ünnepeket különösen pedig a szentestet nagy fényűel üli meg. Ebben a templomban vannak Jézus jászolának minden keresztény előtt oly szent ereklyéi, melyeket Palesztinából hoztak ide s ez ünnep alatt krisztályszekrényben az óriás templom föltárára kitesznek,

és áhítat, a mély alázatos megődést, az emberré lett isten imádatát zavarná, az el-megődést akadályozná. Mindaz valami szorongó és bántó érzést ébreszt, ha a szü-lők hiúsági és tudatlansága révén a gyer-mekek nyilvánosan működnek és szerepelnek.

A karácsonyi két ünnep alatt Rómába minden bolt zárva, csinos emberek ünnepies vidor arccal hazulának a templomokba, s tűnnek, el a fekete, vörös s arany-függönyök megitt, melyeket az ünnep tisz-teletére akasztanak a templom bejárataira.

Éppúgy a virág, gyttmőles és stttémnyáru-ló asszonyok is kirakódó asztalakat hossz-u s szélesen a földig érő veres szövettel terítik le.

A Szent-Péter templom csodaszép ká-polnájában három a legkessebb ruhába öltöztött főpap misézik. Az elbőről pompa, sok bibornok, püspök, pap és szerzetes kőrőböző rendek tagjai, kik minden padso-ellepnek, le a fiatal klerikusokig s 8—10-éres seminaristákig csiptés. felér egyházi ingeikben, kik elől álnak a nyílt ajtókra előnyomuló ajátos község, az egész gyülekezet a csodálatos meleg megvilágítás-ban, mely az aranyárga, vagy biborpires függőnyökkel beront óriási ablaktáblákba a magasból leömlők s ez ibolyaszínű ruhába öltözött bibornokok, a fehér vagy barna pelerinátuk viselő kanonokokkal, kik közt némelyek igazán klasszikus vonásokkal birnak s ugy tűnnek föl mint valami római ruhába öltözött imperatorok, míg az imá-dozó és térdelő nők arcait mint egy felvilá-gosodnak, mindezek látványa oly érzésbe ragad mintha a földöntuli sphaerákban messi-meszi a többi világolt, elszakad minden múlttól és jövőtől, a lélek egyedül és köz-vetlen az isten világbiró felsége előtt állana

Menyecske és munkatárs

(Egy elmaradt karácsonyi cikk.)

Tisztelet Szerkesztő Ur!

Midőn multkor erősen megígértém ön-nek, hogy becses lapjának karácsonyi szá-mába én is fogok egy cikkrekeszt írni, ugyancsak kréta nélkül számoltam.

T. i. nem gondoltam arra, hogy én már asszony vagyok. Igen bizony; s így olyasmitt ígértém, mely ígret megtartásá-nak lehetetlensége igazán elszomorítja a szívetem.

Elszomorítja pedig azért, mert én még eddig nő létezem is mindig megőrtöttem ígeregtem s másodszor, mert arra a tapas-zalatra jöttem, miként ha férjnél vagyunk a muzsa oltárára csak azon időnkét áldoz-hatjuk, a mikor már elvégeztük házi leen-dőnket és még mindig — egyedül vagyunk.

Ilyenkor szán kiájtásom a férjem uramot s annak a bájos istennőnek szente-lem időmet, melyet muszánnak nevezünk. Ledőlök íróasztalomhoz s ekkor már eltűnik a „kis háziaszony” kulaskötéggel koténye-mellett s helyét elfoglalja egy más valaki egy valaki, ki asszony létere itt megőrizte ábrándjainak aranyporát s kinek jól esik ha azokat szavak slakájában papírra verhetik.

S midőn elfelejtkezem mindenről, m körülöttem van, midőn képzeletem már mesze mesze kalandozik, midőn gondolat-menetem már legjobb „svungjában” volna egyszerre két ösmerős kar fűződik derekam körül — én felkiáltok — a az én kis uram szemrehány-banong kérdesi:

— Ugy-e aranyos már megint írkal-t s nem gondolt reám.

S ha én őszinte akarok lenni a szé-gyenkezes bevallani: hogy bizony ugy van — kézz a házi békétlenség. Ilyenkor eszem-b jut intő tanácsa gyanánt Kise József költe-ménye, azaz annak parodiája:

..... Mit van tennem? — Műssém
keretek olda
És férj csak én őszerezes velem.
De őt — őt még ma kiengestelem

Hogy az engesztelést egy csók meghozza, mondanom sem kell. No de nem esoda, hogy is tudnánk egymásra sola haragudni, hisz még a mézes hetekben élünk. És pedig Jókai szerint ellopott idő a paradicsomból, ég, melyen soha sem megy le a nap.

Igy állnak tehát az akciók, de én iga-rigazán nem vagyok az oka.

Ki tebet róla, ha a jóakaratt mellett ott van egy duruzsoló, önző férjesce is, a ki magya is bevallaná — ha ugyan tudná, hogy mindezt elpanaszoltam önnek, — hogy ő az egyedüli oka annak, hogy a karácsonyi cikkibőlök nem lett semmi.

No de se baj! Kiájtásom én a tilalmat s nem sokára be fogok kopogtatni a szer-kesztősző ajtaján.

Csak aztán az égre kérem, el ne áruljon ám a férjemnek.

Addig is szívélyesen üdvözlö

Arad, 1888. évi deczember 21-én.

Konschitzkyné Eötvös Margit.

Midőn multkor erősen megígértém önnek, hogy becses lapjának karácsonyi számbába én is fogok egy czikkcskét írni ugyancsak kréta nélkül számoltam.

T. i. nem gondoltam arra, hogy én már asszony vagyok. Igen bizony; s így olyasmit ígertem, mely ígért megtartásának lehetetlensége igazán elszomorítja a szívemet.

Elszomorítja pedig azért, mert én még eddig nő létemre is mindig megtartottam ígéreteimet s másodszer, mert arra a tapasztalatra jöttem, miként ha férjráll vagyunk a muzsa oltárára csak azon időnket áldozhatjuk, a mikor már elvégeztük házi teendőnket és még mindig — egyedül vagyunk.

Ilyenkor szíán kijátszom a férjem uramat s annak a bájos istennőnek szenteltem időmet, melyet muzsának nevezünk. Leülök íróasztalomhoz s ekkor már elűnül a „kis háziaszombor” kuloaköteggel kötényem mellett s helyét elfoglalja egy más valaki egy valaki, ki asszony létere it megörít ábrándjainak aranyporát s kinek legesb ha azokat szavak alakjában papírra vehetjük.

S midőn elfelejtekzem minderről, megkínítottam van, midőn képzeletem már messze messze kalandozik, midőn gondolatom nemet már legjobb „svungjában” volna egyszerre két ösmertő kar fűződik derekam körül — én felkiáltok — s az én kis uram szemrehányó hangon kérdezi:

— Ugy-e aranyos már megint” írkáltam s nem gondolt réám.

S ha én őszinte akarok lenni s szígyenkező bevallani: hogy bizony ugy van — kézz a házi békétlenség. Ilyenkor eszembe jut intő tanács gyanánt Kiss József költeménye, azaz annak parodiája:

..... Mit van tennem? — Műssám
keretek olda
És férj csakm őszavessz velem.
De őt — őt még ma kiengesztelem

Hogy az engesztelést egy csók meghozza, mondanom sem kell. No de nem csoda, hogy is tudnánk egymásra soká haragudni, hisz még a mézes hetekben élünk. Ez pedig Jókai szerint ellopott idő a paradicsomból, melyen soha sem megy le a nap.

Igy állnak tehát az akciózi, de én igazgató nem vagyok az okai.

Ki tebet róla, ha a jóakarát mellett ott van egy duruzsoló, önző férjecske is, a ki meg is bevallaná — ha ugyan tudná, hogy mindezt elpanaszoltam önnek, — hogy ő az egyedüli oka annak, hogy a karácsonyi czikkből nem lett semmi.

No de se baj! Kijátszom én a tilalmat s nem sokára be fogok kopogtatni a szerkesztőség ajtaján.

Csak azután az égre kérem, el ne áruljon ám a férjemnek.

Addig is szívélyesen üdvözlö
Arad, 1888. évi deczember 21-én.

Konschitzkyné Eötvös Margit.

eredes, Ő felsége a romániai király szárnysegéde Bukarost

Csillag és Társa
Budapest,
Király-utca 26 ik szám.

Tisztelt úr!
Jakob Girardy v. Ehenstein,
Trient, Tírol
T. Csillak Anna kiszony
Budapesten, kérek a már ki-
dött jó hatású kenőcséből még
a későggel
Tomahovics Zsigmond
cs. kir. halászmester, Deb.

Urbányi,
főkapitán.

Salacz Gyula.
királyi tanácsos polgármester.

Postai megrendelések pontosan teljesíttetnek. Csomagolás ingyen.

kijelentetven, a kapitányi hivatal, mint első fokú közegészségügyi hatóság részéről a járvány előj-

January 1967

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 104

NEUMAN TESTVÉREK

szesz- és sajtoló élesztő-gyár,
SZESZFINOMÍTÓ és GŐZMALOM
ARADON.

526 1-3

(Alapított 1851-ben.)

Fiszteletteljesen jelentjük, miszerint ujonnan berendezett

ÉLESZTŐ SZESZGYÁRUNKAT

e napokban üzembe helyezzük és újévtől kezdve új ipartermékeink, úgy mint

legfinomabb élesztő szesz

legelső minőségű naponta frissen készített
sajtoló élesztő

áruba fognak bocsátatni.

Uj vállalatunk műszaki berendezésénél kiváló gondot fordítottunk a tökély magaslatán álló technika legkiválóbb és legnagyobb vívmányainak alkalmazására, mi által úgy kiváló minőségű termékek mint rendkívüli méltányos árszabás tekintetében versenyképességünk feltétlenül biztosítva van.

Kérjük tehát a nagyérdemű fogyasztó közönséget, miszerint megrendelésével hozzánk fordulni szíveskedjék.

Legpontosabb, figyelmes és szolid kiszolgáltatás felől minden tekintetben gondoskodva van.

NEUMAN TESTVÉREK
Aradon.

20%-al olcsóbb mint eddig.

Szalón- és futó-szőnyegek
PARLAN
MADRACZ
ÁGY
ÉS
ASZTAL-GARNITURÁK

4 egész 30 frtig
árusítja

Reich B. Károly
gyári raktár
Szabadság-tér I. sz.

7785/1888.

728 1-1

Arverési hirdetményi kivonat

Az aradi kir. tszék mint telekkönyvi közhírre teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtónak öv. Tómi Péternek az ö. N. kincstár mint kiskorú Tómi Perzida t. és t. gyámja szabadhelyi lakos végrehajtást szenvedő elleni 282 frt 45 kr. tőke követelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék területén levő Szabadhelyi közűs fekvő a szabadhelyi 378. sz. telekgyűjteményben A. I. 1-5 alatt felvett 12. számú beltelkes ház és egy nyolcad kiállományi földből álló ingatlanságra az árverést 695 forint megállapított árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi január hó 14-ik napján d. e. 10 órakor Szabadhelyi közűsházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, at vagyis 69 frt 50 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánom-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, 1888. évi július hó 17-én.

Az aradi kir. tszék mint tkvi hatóság.

9836/1888.

726 1-1

Arverési hirdetményi kivonat

Az aradi kir. tszék mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtónak öv. Pavel Szabadhelyi lakos végrehajtást szenvedő elleni 158 frt 91 krt. tőke követelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. tszék területén levő Szabadhelyi közűsházán fekvő a szabadhelyi 160. sz. telekgyűjteményben A. I. 1-5 alatt felvett 228. összeírású sz. ház és beltelek, egy egy negyed kiállományi földből álló ingatlanságra az árverést 617 forint megállapított árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi január hó 14-ik napján d. e. 10 órakor Szabadhelyi közűsházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. törvény 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánom-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon 1888. évi augusztus hó 14-én.

Az aradi kir. tszék mint tkvi hatóság.

9835/1888. tkv. sz.

727 1-1

Arverési hirdetményi kivonat

Az aradi kir. tszék mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy a glogováci gyámpénztár végrehajtónak öv. Schart Péternek az ö. Braun Erzsébetnek mint kiskorú Schart Jakab és Erzsébet t. és t. gyámja, továbbá Schart Mihály és Schart Katalin öv. Hamerschmidt Józsefnek glogováci lakos végrehajtást szenvedő elleni 440 frt 34 krt. tőke követelés és törvényes járuléai iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. tszék területén levő Glogováci közűsházán fekvő a glogováci 443. sz. telekgyűjteményben A. I. 1. 7-10. és 13. alatt felvett 450. összeírású sz. beltelkes ház 1/4 kiállományi föld és két szilváskertből álló ingatlanságra az árverést 1660 forint ezenel megállapított árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi január hó 14-ik napján d. e. 9 órakor Glogováci közűsházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Az arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, at vagyis 66 forintot készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánom-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon 1888. évi augusztus hó 14-én.

Az aradi kir. tszék mint tkvi hatóság.

Mután pálinkázletemet teljesen feladni szándéksom, van szerencsém a n. é. pálinka-üzletet átvenni, hogy raktáromon lévő nagyobb mennyiségű igen finom és kitűnő minőségű

ó szilvapálinkámat

kis- és nagymennyiségben

jutányos árban

elárusítom.

Bővebb felvilágosítással szolgál és rendelményeket elfogad

717 3-3

Seidner Bernát

Berzova, Aradmegye.

13000. k 1

Hirdetmény.

Kondorossy József a radnai-ut 10. számú beltelkes épület szesz- és tűzifa-kereskedés engedélyezése iránt folyamodván az 1884. XVII. t. cz. 27. §-a értelmében e célból jövő 1889. évi január hó 8-án d. e. 11 órakor a helyszínen tárgyalás tartatik, mire az érdekeltek ez uton is meghívottak azon megjegyzéssel, miszerint netáni észrevételeiket írásban jövő január hó 7-ig az iparhatóságnak szóbelileg a helyszíni tárgyalásnál előterjeszthetik, ezek nem létében a telep engedély — ha csak köztekintetek nem akadályozzák — ki fog szolgáltatni.

Aradon, 1888. évi december hó 21-én.

Urbányi,
főkapitány.

Alőírott cégneél

nagyobb mennyiségű
jó karban lévő
egyszer használt

egészen új 600-700 literes

üres hordók

igen jutányos árban eladtnak

Seidner Bernát

Berzova, Aradmegye.

WALLFISCH ÁRMIN bank- és váltó-üzlete Aradon.

Karácsonyi
és újévi ajándékokul
különösen ajánlhatók:

OSZTR. VÖRÖS-KERESZT-EGYLETI SORSJEGYEK.
huzása 1889. január 2-án.
FÖNYEREMÉNY: 50,000 FORINT.

10 FCS. SZERB SORSJEGYEK
huzása 1889. január 14-én.
FÖNYEREMÉNY: 100,000 FCS.

JÓ-SZIV-sorsjegyek
huzása 1889. február 15-én.
FÖNYEREMÉNY 30,000 forint.

Jótekonycélú államsorsjegyek
huzása 1888. december 28-án.
FÖNYEREMÉNY: 100,000 FORINT.
Azonkívül még 8086 nyeremény, 100000 forintnyi értékben.
Egy sorsjegy ára 2 forint.

1889. január elején lesznek a legnagyobb főnyereményekkel
ellátott huzások, é. p.:

Huzások 1889. január 2-án.
HITEL FÖNYEREMÉNY: 150,000 FORINT.
BÉCSI FÖNYEREMÉNY: 200,000 FORINT

Számos oldalról történt felvilágosítás következtében Bank- és váltó-üzletünkben egy részletosztályt nyitottam, melyben a budapesti havi részletfizetésre eladok, miáltal a t. cz. közönség a részletek felkúldásért járó költségektől és egyéb postabérekől megkímélte és részlete vásárolt sorsjegyeit bármikor megtekintheti. A részletlevelek az 1883. évi XXXI. t. cz. alapján saját cégem által vannak kiállítva.

Igervények bécsi sorsjegyekre 3 frt és 75 kr. bélyeggel együtt, hitel-sorsjegyekre 5 frt és 25 kr. bélyeggel együtt.
Főnyeremények 350,000 frt. Huzások január hó 2-án.

1889. évi veretű arany és ezüstpénzek már kaphatók.

Fentebbi sorsjegyek maradandó belértékük és jelentékeny nyereményeik folytán különösen ajánlhatók. — 1889. évi január hó 1-én esedékes magyar arany-járadék és magyar vasúti kölcsönszelvények — nálam már most bevéltatnak, é. p. vagy aranypénzben vagy az arany árfolyam alapján papírzinben. — Ugyazint egyéb papir vagy ezüstben fizetendő januári szelvények is már most bevéltatnak.
Előlegek sorsjegyek-, állam- és papirokra a legjutányosabb feltételek mellett. Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.